

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXVI, broj 49

8. prosinca 2016.

cijena 200 Ft

Intervju s ministrom Stierom 4. – 5. stranica

III. Tamburaški festival

6. stranica

Tjedan hrvatske kulture

10. stranica

Komentar

Božić dolazi

Stigao je prosinac. Ovaj mjesec, barem meni, uvijek donosi mir u duši. Razdoblje je to u crkvenoj liturgijskoj godini, početak crkvene godine, a advent ili došašće ujedno je i vrijeme pripreme za blagdan Božića. U ovo vrijeme prevladavaju u ljudima osjećaji poput nade, čežnje. Postoje običaji koji su značajni u to vrijeme, primjerice mise u zoru, tzv. zornice, koje imaju pokornički značaj, jer onda vjernici moraju ustati vrlo rano kako bi stigli u crkvu. Iz prošlih vremena ostali su nam i razni simboli kojima se i mi vrlo rado koristimo u adventsko vrijeme. Takav je npr. i adventski vijenac, koji možemo i kupiti u trgovinama, ali jako je ugodno kada sjednemo zajedno za stol i napravimo svoj vijenac po svom nahođenju. Dobar je program i za obitelji jer tada smo ipak skupa, što je bit cijelog razdoblja i blagdana. Adventski vijenac najčešće se pleće od zimzelenih grančica, i to tako da nema ni početka ni kraja, tako simbolizira vječnost. Osim ovog simbola, drugi su temeljni simboli svijetle, odnosno svjetlo, u vijenac se umeću četiri svijeće koje označuju četiri razdjelnice u povijesti ljudi: stvaranje, utjelovljenje, otkupljenje i svršetak. Prva se svijeća pali prve adventske nedjelje, i tako redom do Božića. U našim se krugovima u to doba priređuju razni programi, a zahvaljujući tomu, sve više možemo osjećati duh ovog razdoblja. Pruža nam se mogućnost posjetiti razne adventske koncerte, kazališne komade ili tek se prošetati u gradovima okićenim prekrasnim ukrasima, svjetlima zbog čega sve više osjećamo da dolazi Božić. Hrvatske samouprave često organiziraju izlete na adventske sajmove, najprivlačniji su zagrebački i budimpeštanski sajam, ali ljudi sve češće posjećuju onaj u Beču, koji će, nema sumnje, očarati svakoga. Također, možemo posjetiti i božićne koncerte ili u crkvama ili u raznim ustanovama, dvoranama, koji će nam svakako donijeti mir u duši. U hrvatskim naseljima, u vrtićima, školama također ustrojavaju razne radionice gdje sudionici uživa u slušanju božićnih pjesama mogu napraviti male darove, urese koje mogu staviti u svoju kuću. Obitelj je vrlo važna u našem životu. U to doba trebali bismo više vremena provesti u krugu obitelji, važno je da budemo zajedno. U našim hrvatskim krugovima to je također važno jer tradicije, običaji, naše pjesme, bajke samo tako će ostati za budućnost ako se i brinemo oko toga. Božićna večera, kada za stol sjedne više naraštaja, više vrijedi od ikakvog poklona. Tomu služi ovo adventsko razdoblje, da zaboravimo teškoće koje imamo ili u vezi s poslom ili što nam smeta u svakodnevicama, i duševno se pripremamo na naš najljepši blagdan.

L. G.

Glasnikov tjedan

U drugoj nedjelji došašća uzela sam u ruke tjednik Hrvata u Mađarskoj, 49. broj Narodnih novina iz 1986. godine, dakle koji je izašao prije 30 godina s nadnevkom od 4. prosinca. Prolistala sam ga na brzinu te s Vama i dijelim „brzinski“ rečenice iz naslova i napisa napisanih prije 30 godina koji ni danas nisu ništa izgubili na svojoj aktualnosti. Najčešći pridjev koji se rabio bio je „južnoslavenski“ i najčešća zamjenica „naš“, „naša“, „naše“, riječi narodnost, narodnosni... Tada još nije bio u modi pridjev „balkanski“, ni imenica multikulturalizam, a ni integracija... Tako se već na naslovnici, koja je ujedno i prva stranica u napisu

Najčešći pridjev koji se rabio bio je „južnoslavenski“ i najčešća zamjenica „naš“, „naša“, „naše“, riječi narodnost, narodnosni... Tada još nije bio u modi pridjev „balkanski“, ni imenica multikulturalizam, a ni integracija...

naslova Narodnosna nastava, piše sljedeće: Narodnosni stipendisti u inozemstvu isto tako mogu studirati za narodnog prosvjetitelja, liječnika, inženjera, pedagoga, brodograditelja, agronoma kao i za novinara. U istom napisu citira se tadašnji generalni sekretar DSJS-a koji kaže: Cilj nam je da u svakom naselju (...) rade klubovi, jer oni imaju osobito značajan zadatak u očuvanju i njegovanju materinskoga jezika, a najvažnije je da ovi krugovi, klubovi, obrazovne organizacije, budu jake tvrđa-ve materinskoga jezika. Čitajući, saznajemo kako su suradnici španjolske televizije snimali emisiju o Mađarskoj te se zainteresirali za rad narodnosnog kluba „Augusta Šenoa“ u Pečuhu te uza sudjelovanje Ženskoga pjevačkog zbora toga kluba snimili bogat prilog o toj narodnosnoj kulturnoj ustanovi. Donosi se i napis Sedam dana, preg-

led događanja u svijetu kroz zrcalo svjetskoga tiska. Saznajemo kako je Radio Pečuh u čast Vukove obljetnice u budimpeštanskoj školi s Radiom Beograd snimio zajedničku emisiju. Piše se o završnoj svečanosti obilježavanja 40. godišnjice našega školstva u Pečuhu te saznajemo kako Pečuh nije izabran slučajno jer je

u tom gradu organiziran prvi učiteljski tečaj s 48 polaznika. Saznajemo i to da će trinaestog prosinca u rodnom selu Martincima biti otkriven spomenik narodnosnoga pjesnika Josipa Gujaša Džureta, da centralnu školu u Gornjem Čataru pohađa 180 učenika, a djeca dolaze ne samo iz Četara nego i

iz Narde, Hrvatskih Šica, Pornóapátija i Vaske-resztesa, te kako su istu školu posjetili nastavnici mađarskog jezika iz Švedske koje je zanimala nastava na jeziku narodnosti.

Uz ove narečene, tu su i teme i napisi srpskoga i slovenskoga karaktera i na slovenskom i na „hrvatskosrpskom“ ili „srpskohrvatskom“ i na latiničnom i ćirilničnom

pismu. Iz napisa naslova Čavoljske svakodnevice saznajemo da u Čavolju djeluje Klub narodnosti, čija su vrata otvorena za svakoga, „što znači da ga naprimjer posjećuju ne samo pripadnici narodnosti koji žive u Čavolju – Bunjevci, Nijemci – već i mađarsko stanovništvo“. Saznajemo da je na nadležnoj sjednici poseban pasus posvećen našem tjedniku i radu redakcije, naglašavajući kako je potrebna „efikasnija propaganda i agitaciona djelatnost“, te kako su „naši“ studenti u Pečuhu priredili priredbu na kojoj su se dobro zabavljali „slušajući prijateljsko nadmetanje narodnog orkestra Vujičić i narodnog orkestra Antuš Vizin. Slušači su zaključili da oba orkestra majstorski i s ljubavlju izvode naš melos, a to nadmetanje je stvorilo odlično raspoloženje za plesanicu.“

Branka Pavić Blažetin

Odličje Savezu Hrvata u Mađarskoj

Predsjednica Republike i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović 5. prosinca u Uredu predsjednice na Pantovčaku održala je svečano primanje u prigodi uručjenja odlikovanja i pohvala za 2016. godinu. Među odlikovanimima je i Savez Hrvata u Mađarskoj, hrvatska udruga koja djeluje najprije kao narodnosna organizacija od studenoga 1990. godine, a od sredine devedesetih godina kao udruga. Kako saznaje Medijski centar Croatica (Hrvatski glasnik Radio – Croatica) odličje je u ime Saveza Hrvata u Mađarskoj preuzeo njegov predsjednik Joso Ostrogonac. Savez Hrvata u Mađarskoj odlikovan je Poveljom Republike Hrvatske, za osobite zasluge u djelovanju na kulturnom i prosvjetnom području te promicanju i očuvanju samobitnosti hrvatskoga jezika i običaja u Mađarskoj, a u prigodi 25. obljetnice rada i djelovanja.

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović svečano je uručila odlikovanja i pohvale za 2016. godinu

Predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović odlikovanimima se obratila ovim riječima: „Dopustite mi prije svega srdačno vas pozdraviti, a odlikovanimima čestitati na dodijeljenim odlikovanjima, koja su izraz priznanja i zahvalnosti za vaš rad i doprinos razvoju i napretku Republike Hrvatske.

Priznanja koja će vam se danas dodijeliti obuhvaćaju izniman doprinos koji ste svojim životom i radom dali u više područja našega javnog života: u kulturi i umjetnosti, znanosti, inovacijama, sportu, novinarstvu, svojim osobnim angažmanom na promicanju humanosti, posebno u pomoći ženama stradalim u Domovinskom ratu, kao i svakodnevnom spašavanju unesrećenih ljudi.

Znanstvenici i inovatori predstavljaju Hrvatsku diljem svijeta kao zemlju velikih potencijala, često mnogo većih nego što smo i svjesni. Vaša su dostignuća tim veća kad znamo da se razinom ulaganja u znanost i inovatorstvo još ne možemo nositi s bogatijim državama. Ali kao i u svemu ostalom, ljudi su ti koji čine razliku – posebice to znaju i naši cijenjeni umjetnici, koji svojim radom šalju poruku da hrvatska kultura, osim slavne prošlosti, ima i sjajnu budućnost. Potrebno je stoga više učiniti da svoja kulturna dostignuća, kako povijesna tako i recentna, na pravi način predstavimo svijetu, ali i domaćoj javnosti, što je i jedna od zadaća hrvatskih medija i odgovornih urednika i novinara.

Sportašima dugujemo radost brojnih uspjeha, kojima nas predstavljaju kao zemlju koja je po mnogočemu sportski fenomen, s natprosječnim brojem vrhunskih sportaša i sportskih uspjeha u odnosu na broj stanovnika, to više što su hrvatski sportaši uspješni u gotovo svim sportovima.

Rad nekih struka nije dovoljno poznat široj javnosti. Napose stoga ističem konzervatore i muzejske djelatnike, vrijedne čuvare povijesnih spomena, koji su temelj nacionalnog identiteta kao odgovornih baštinika bogatog kulturnog nasljeđa.

Ističem sve ovo i stoga što u našem javnom prostoru još, nažalost, prevladava praksa isticanja loših primjera. Potrebno je zato što više isticati uspjehe i požrtvovne ljude jer su oni poticaj širenju stvaralačkog ozračja, optimizma i samopouzdanja. A to su temeljni uvjeti za uspješno suočavanje s izazovima sadašnjosti i budućnosti.

Vjerujem da će vam ova odlikovanja, koja vam s radošću i ponosom uručujem u ime Republike Hrvatske, osim priznanja za učinjeno, biti poticaj u budućem radu za opće dobro i napredak naše domovine Hrvatske.

Ovom prigodom vama i vašim obiteljima želim miran, sretan i blagoslovljen Božić i svako dobro, a ponajviše zdravlja i uspjeha u novoj, 2017. godini.“

Na temelju Ustava Republike Hrvatske i Zakona o odlikovanjima i priznanjima Republike Hrvatske, a na prijedlog Državnog povjereništva za odlikovanja i priznanja, predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović donijela je odluke o dodjeli odlikovanja pa tako i odluku o dodjeli Povelja Republike Hrvatske, za osobite zasluge u djelovanju na kulturnom i prosvjetnom području te promicanju i očuvanju samobitnosti hrvatskoga jezika i običaja u Mađarskoj, a u prigodi 25. obljetnice rada i djelovanja, dodijeljena je Savezu Hrvata u Mađarskoj.

(izvor: predsjednica.hr)

Intervju

„Hrvatska koja bi se odrekla Hrvata izvan Hrvatske, bila bi Hrvatska koja ne bi disala punim plućima“

U dvodnevnom posjetu Mađarskoj, 21. – 22. studenoga, boravio je na poziv svoga kolege ministra Pétera Szijjártóa potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar vanjskih i europskih poslova Davor Ivo Stier. Tom je prilikom dao intervju za Medijski centar Croatica.

Razgovor vodila: Branka Pavić Blažetin

Razgovaramo nakon sastanka s predstavnicima Hrvata u Mađarskoj, u zgradi Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti. Ministre Stier, o čemu je bilo riječi na sastanku?

Mislim da je važno imati kontakt s našim ljudima pogotovo kada govorimo o Hrvatima u Mađarskoj, koji doista imaju položaj gdje su i čimbenik u mađarskom društvu, poveznica između Hrvatske i Mađarske, što mi jako cijenimo. Osobno imam i poseban senzibilitet prema Hrvatima izvan Republike Hrvatske s obzirom da sam i sam rođen izvan Republike Hrvatske, u Buenos Airesu, iako se ne može usporediti položaj Hrvata u Argentini, koji su iseljenici, s položajem i statusom Hrvata u Mađarskoj, koji su autohtoni. Međutim, ono što sigurno posebno ili na poseban način razumijem jest to koliko je važno sačuvati hrvatski jezik i kroz jezik identitet. I sam sam svojedobno u Buenos Airesu pokrenuo tjednik zajedno sa svojim kolegom Mirkom Hasenajem. I kroz taj hrvatski tjednik smo pokušavali u vremenima prije interneta – zamislite koliko smo stari – održati poveznicu s Hrvatskom kroz vijesti, aktualnosti. I naravno, vijesti iz same zajednice. Tako da mi nije stran upravo taj duh njegovanja hrvatskog identiteta u hrvatskoj zajednici bez obzira da li je ona autohtona ili iseljenička, ali je izvan Republike Hrvatske. I zato smatram da i kao ministar kada dođem u zemlju gdje žive i Hrvati, onda je ne samo moja dužnost nego i moja privilegija s njima se susresti.

Što vas je posebnice zanimalo prilikom susreta s predstavnicima Hrvata u Mađarskoj?

Ono što smo htjeli jest ustanoviti gdje se trenutno nalazimo i koji su eventualni neki novi vidovi suradnje i unapređenja položaja Hrvata u Mađarskoj. Već se priprema za početak sljedeće godine, negdje u veljači ili ožujku, sjednica Mješovitog odbora za manjine, što daje onda jedan kontinuitet u smislu institucionalnog rada hrvatske i mađarske države u brizi za Hrvate u Mađarskoj, odnosno Mađare u Hrvatskoj. U tom kontekstu mogu se istaknuti i neki projekti. Danas smo govorili i o nizu inicijativa, ja ću samo spomenuti one koje su možda sad u nekoj fazi bližeg izvršenja, to je npr. Hrvatsko kazalište u Pečuhu. Očekujem da će obnova završiti i do ljeta iduće godine. Hrvatska je preuzela obavezu što se tiče osnovne škole u Lugu, i to bi trebalo biti realizirano do 2018. godine ako sve bude išlo po planu. Naravno, tu je bilo bitno čuti na koji su način Hrvati u Mađarskoj i na političkoj pozornici zastupljeni. Postoji asimetrija u smislu da u Hrvatskoj mađarski zastupnik, u ovom trenutku Robert Jankovics, koji podržava ovu hrvatsku vladu, ima i pravo glasovati, a Mišo Hepp

Potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar vanjskih i europskih poslova Davor Ivo Stier

kao zastupnik Hrvata u Mađarskom parlamentu, ima jedan drugačiji status. No i taj status je jedna novina koja je otprije malo više dvije godine. O tome ćemo razgovarati naravno i s mađarskim kolegama i upravo zbog toga i služe takvi forumi kao što je Mješoviti odbor za manjine. Mislim da je isto tako važno istaknuti ulogu školstva, i o tome smo dosta danas razgovarali, dakle tu je važno vidjeti isto s mađarskim vlastima da li se možda kroz veći angažman Hrvatske državne samouprave mogu očuvati i škole na hrvatskom jeziku u nekim manjim mjestima kojima možda u protivnom i prijeti opasnost da se ugase. Školstvo i institucionalizirano školstvo esencijalno je za očuvanje jezika, i onda kroz jezik i kulture i identiteta Hrvata u Mađarskoj.

Hoće li hrvatska država tražiti u razgovorima s mađarskom stranom reciprocitet glede položaja Hrvata u Mađarskoj?

Mi ćemo to sigurno istaknuti, mi ćemo staviti tu temu na dnevni red. S naše strane u Hrvatskoj je uređenje tako da postoji parlamentarno zastupstvo, a u Mađarskoj je to pitanje drugačije uređeno, pa želimo čuti i od mađarskih vlasti u kojem smjeru namjeravaju ići ili kojim tempom. Ono što je važno reći jest da to pitanje otvaramo u duhu dobre suradnje, po pitanju zaštite nacionalnih manjina kao uzorne i kao primjer koje bi mogle i druge države u Europi slijediti.

Hrvatska politika u svakoj prilici pri bilateralnim susretima s mađarskim kolegama ističe kako je Mađarska već 25 godina veliki prijatelj Republike Hrvatske, kako devedesetih godina tako i pri ulasku Hrvatske u Europsku uniju. Nova hrvatska vlada u kojoj će mjeri mijenjati dosadašnju vanjsku politiku prema Mađarskoj?

Nаша je ambicija zajedno s Mađarskom razviti u svim segmentima dobre odnose na temelju međusobnog uvažavanja, na temelju toga da svaka strana, naravno, želi zaštititi svoje nacionalne interese. Mi ne vidimo to kao nešto što je prepreka, nego što može biti dobar temelj za prepoznavanje onih područja gdje se ti interesi poklapaju. Postoje kao što i kod svakog susjeda i otvorene teme, međutim intencija je mogeg posjeta, a to je prvi posjet kao ministar vanjskih poslova baš Mađarskoj, da stvorimo jednu novu atmosferu, jednu novu dinamiku u našim odnosima. Tako da tu dinamiku želimo ne samo održati u bilateralnoj sferi nego isto tako je i projektirati prema jugoistoku Europe. Zajednički nam je interes da jugoistok Europe bude stabilan, da on krene prema europskim i euroatlantskim integracijama, naravno uz ispunjavanje svih potrebnih uvjeta. Tako da će i to biti tema naših razgovora s mađarskim kolegama.

Kao dijete iseljene Hrvatske, kako vi sagledavate integraciju pripadnika hrvatskog naroda izvan Republike Hrvatske u društveni,

Potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar vanjskih i europskih poslova Davor Ivo Stier s glavnom i odgovornom urednicom Medijskog centra Croatica Brankom Pavić Blažetin

politički, kulturni prostor matičnoga naroda, da li se ja mogu nadati da će moja dva sina, kao četvrta ili peta generacija, biti dobrodošli u toj integraciji matičnih prostora ako žele na neki način biti u njemu upravo svojim talentom ili svojom energijom doprinijeti razvitku Hrvatske. Što će nova hrvatska vlada na tom polju raditi?

Mislim da je važno reći da je intencija hrvatske države i ustavna kategorija briga za Hrvate, položaj Hrvata izvan Republike Hrvatske. Dakle, to je u našem Ustavu, to je naša ustavna obaveza. Drugo, kada govorimo o iseljenoj Hrvatskoj, naravno tu moramo napraviti jednu malu digresiju. Hrvati u Mađarskoj nisu iseljena Hrvatska, oni su ovdje autohtoni. Ali kada govorimo o Hrvatima izvan Hrvatske, ako hoćete, onda u širem tom konceptu koji obuhvaća i hrvatski narod u Bosni i Hercegovini kao konstitutivan narod, koji obuhvaća i naše autohtone zajednice kao što su Hrvati u Mađarskoj, to obuhvaća i iseljeničke zajednice, dakle te tri različite kategorije, to su jednostavno dio i našeg nacionalnog korpusa. Hrvatska koja bi se odrekla Hrvata izvan Hrvatske, bila bi Hrvatska koja jednostavno ne bi disala punim plućima, i to definitivno ne bi bilo dovoljno za razvoj Republike Hrvatske. Kako to konkretno realizirati, to je upravo bio predmet strategije za Hrvate i za Hrvatsku koju je donijela vlada HDZ-a u mandatu 2011. godine što je kasnije realizirano na temelju te strategije kroz osnivanje Savjeta i Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Hrvatske. Ta se strategija počela implementirati, puni efekti još naravno možda nisu do kraja vidljivi, međutim na jedan institucionalni način se pokušava držati poveznicu između Hrvata izvan Hrvatske i matice, kroz konkretne projekte i, naravno, kroz financijsku pomoć u onoj mjeri kojoj Hrvatska to danas može i učiniti. Ono što je tu po meni još jedan dodatni element pogotovo kada se prisjećam svog iskustva iz daleke Argentine, to su nove tehnologije, pogotovo na području komunikacija. Danas vi možete u virtualnom svijetu odmah saznati što se događa u Hrvatskoj, i to treba iskoristiti. Naravno, preduvjet je za to znanje jezika. I zato ponavljam, izuzetna je važnost u tome da sustav školstva, ali i njegovanje hrvatskog jezika kod obitelji bude jedan od aktiviteta rada s Hrvatima u Mađarskoj.

Autor ste knjige „Nova Hrvatska paradigma u ogledu društvenoj integraciji i razvoju...“ Zastupate tezu da se sve političke institucije moraju otvoriti.

Teza je ta da naše institucije i političke i ekonomske u Hrvatskoj su se već sada maloviše otvorile u odnosu na situaciju koja

je bila prije osamostaljivanja Hrvatske i demokratskih promjena. Dakle, prije jedino se moglo biti sudionik političkih procesa, a onda i gospodarskih procesa ako ste bili član partije, a to je bilo pet posto stanovništva, dakle 95 posto nije moglo biti u toj eliti jer ako niste imali člansku iskaznicu, niste jednostavno mogli doći do određenih funkcija, mogli ste imati naravno posao, ali imali ste određenu nit, određeno ograničenje u vašem razvoju. Cijeli jedan segment hrvatskog nacionalnog korpusa, kao što su bili iseljeni Hrvati, bili su tretirani kao neprijateljska emigracija. Dolaskom demokratskih promjena, Tuđmanovom pomirbom iseljene i domovinske Hrvatske te su se institucije u određenoj mjeri počele otvarati. Međutim, ono što predlažem jest da se one puno više moraju otvoriti jer iako sada u pravnom smislu postoji ta jednakost, u faktičnom je i dalje teško za mnoge segmente u društvu, probiti se do političkih institucija, a u ekonomskim institucijama na neki način postoji to da uspjeh ovisi više o tome da li imate dobru vezu pogotovo s političarima i onima koji odlučuju o nekim poslovima, nego ako ste dobri, efikasni, konkurentni itd. Dakle, to je nešto što ekonomisti nazivaju

ortačkim ili klijentelističkim kapitalizmom koji sužava prostor kreativnosti i kompetitivnosti, pa onda i napretka. Međutim, te ekonomske institucije da se one otvore, bitno je prvo otvoriti ove političke jer one ovise o tim političkim institucijama i zato u tom eseju predlažem raspravu, ne kažem da dogmatski se mora sve što ja kažem slijediti, nego pozivam samo na raspravu, i predlažem određene vidove demokratizacije prvenstveno političkih stranaka kroz institute kao što je jedan član jedan glas, proširivanje tog koncepta na izbor različitih dužnosti u stranci i sličnih takvih prijedloga. Kažem, to nije Sveto pismo. O svemu se može raspravljati. Zapravo intencija tog eseja je potaknuti diskusiju, raspravu koja bi dovela do nove paradigme, to znači do novih vrijednosti koje su širom prihvaćene u društvu kao temelj za razvoj. Tako da otvorenost postane i ta veća demokratičnost naših političkih pa onda gospodarskih institucija nešto što je aspiracija svih relevantnih čimbenika i u politici i u društvu. Knjiga je imala svoj efekt u smislu da je potaknula raspravu, ali naravno to je samo jedan mali doprinos intelektualnoj raspravi i ono što je pred nama jesu konkretni potezi u kojima svi politički i društveni čimbenici, po meni, moraju se uključiti i dati svoje mišljenje i svoje viđenje.

Ta se teza može odnositi i na manjinske zajednice, za koje je važno pitanje otvorenosti, i one moraju biti otvorene i inovativne. Manjine trebaju biti u aktualnoj vlasti ili ne trebaju? Moraju li biti, recimo, tako uz vlast?

Dobro, to su različita pitanja. Mislim da svaka zajednica može svoju organizaciju i na način da potiče protok, što bi rekli, svježe krvi, dakle novih ljudi s novim idejama, koja će biti otvorena tome da prihvati i nove neke vidove razvoja, a s druge strane, ovo je drugo pitanje, to je da li manjine trebaju biti, to je sad jedno taktičko i političko pitanje, ja mislim da je prirodno da predstavnici nacionalnih manjina budu uz vladajuću većinu u parlamentu i onda u izvršnoj vlasti jer na taj način mogu najbolje osigurati interese svoje zajednice. Bez obzira da li, govorim o Hrvatskoj sada bez obzira da li je vlada desnog ili lijevog centra, mislim da bi bilo prirodno da manjine ne budu te koje će voditi ideološku bitku, one će zastupati interese pripadnika svojih zajednica, svoje nacionalne manjine, a za to je naravno prirodno da podrže većinu koju su hrvatski građani izabrali na izborima. Tako da taj vid pozicioniranja predstavnika manjine čini mi se prirodan, i to ne samo u Republici Hrvatskoj.

DUŠNOK – Nedavno su objavljeni rezultati fotonatječaja „Osamstogodišnji Dušnok“. Prema vrednovanju ocjenjivačkog suda 1. mjesto osvojio je Zoltan Pejo s fotografijom Kapelica, 2. János Bogárdi: Slike njegova života, 3. László Szőgyi: Naš Dušnok, 4. János Bogárdi: Okrepa u hataru i 5. Erika Drobljen-Jagica: Večernji divani. Kako je objavljeno na mrežnom portalu dušnočke samouprave, fotografije će biti izložene u mjesnom domu kulture na svečanome seoskom zboru 16. prosinca ove godine, s početkom u 17 sati.

PETRIJEVCI, SANTOVO – Pod pokroviteljstvom Općine Petrijevci održana je 2. Gužvarijada – međunarodna gastronomska priredba koju suorganiziraju petrijevački HKU „Nikola Šubić Zrinski“, petrijevačka Hrvatska udruga žena i petrijevačka Eko-etno udruga „Zlatne ruke“. Na ovogodišnjoj Gužvarijadi sudjelovalo je 11 družina iz okolnih naselja, te dvije iz inozemstva, među njima iz Santova iz Mađarske i Sonte iz Vojvodine. Najbolju gužvaru napravile su Sonćanke, druga je bila družina iz Ivanovca, a treća iz Santova. Santovačku gužvaru napravio je Ilija Stipanov, a pomoćnice su mu bile Anica Stipanov i Anica Filaković. Do gostovanja Santovaca u Petrijevcima došlo je u sklopu prijateljske suradnje Hrvatske samouprave sela Santova i Općine Petrijevci. Tom je prigodom izaslanstvo Santovaca usuglasilo program povodom obilježavanja 20. obljetnice suradnje u Santovu, a tijekom dana posjetilo i adventsku izložbu u klupskim prostorijama domaće Eko-etno udruge „Zlatne ruke“.

SANTOVO – Hrvatska samouprava sela Santova organizira svečanost povodom obilježavanja 20. obljetnice suradnje s Općinom Petrijevci (1996. – 2016.) koja će se održati u subotu, 10. prosinca 2016. godine, u santovačkom domu kulture. Svečanost počinje u 17 sati svečanom sjednicom, a od 18 sati nastavlja se prigodnim kulturnim programom petrijevačke Hrvatske kulturne udruge „Nikola Šubić Zrinski“. Ulaz je na program slobodan.

III. tamburaški festival u Dušnoku

Treći put zaredom u Dušnoku je ove godine 3. prosinca priređen Tamburaški festival na kojem se okupilo pet tamburaških sastava. U dupkom punoj dvorani doma kulture posjetitelji su uistinu mogli uživati u pretežito hrvatskoj, ali i mađarskoj, romskoj te srpskoj tamburaškoj glazbi, narodnoj pjesmi i tamburaškim uspjehnicama.

Tamburaška je glazba istinski život za sve nas jer naši su se stari, kao i mi danas, zajedno veselili, ali i zajedno tugovali uz tamburu, zapravo živjeli su s tamburom – reče uz ostalo Joso Šibalin, predsjednik Županijske hrvatske samouprave, otvarajući ovogodišnji tamburaški susret. Ujedno je izrazio zadovoljstvo velikim brojem mladih tamburaša koji i danas čuvaju, njeguju tamburašku tradiciju.

U ime organizatora okupljene je pozdravio Dávid Pozsonyi, član budimpeštanskog orkestra „Babra“ i dušnočke „Zabavne industrije“. Posebno je zahvalio Županijskoj hrvatskoj samoupravi, samoupravi naselja te mjesnim poduzetnicima na potpori kojom su pridonijeli ostvarenju priredbe, jednako tako i suorganizatorici Emesi Bényi.

Festival je otvorio *Tamburaški orkestar Fermata* (Baja, Mohač, Pečuh) koji je utemeljen 2012. godine pod nazivom Bajski tamburaši. S vremenom i izmjenom članova sjedište Orkestra premješteno je u Mohač – središte tradicijske južnoslavenske i mađarske tamburaške glazbe, a članovi su mu tamburaši iz Mohača, Pečuha i Baje. Na repertoaru imaju mađarske i južnoslavenske tamburaške melodije, čardaše, a sviraju i operetne napjeve te ozbiljnu glazbu. Na tamburaškom festivalu „Bisernica Janike Balaža“ 2015. godine primaš Orkestra Gergely Pozsgai osvojio je nagradu najboljeg primaša.

Tukuljski tamburaški orkestar „Prekovac“ utemeljen je s devet mladih članova koji su 2015. godine istupili iz istoimenog orkestra, zadržali su ime kojemu su pridodali naziv „tamburaški sastav“. Pod vodstvom Dušnočanina Dávida Pozsonyija u okviru tamburaškog festivala u vlastitoj organizaciji 2016.

godine uvježbali su novi repertoar. Otada sviraju bez harmonike, poradi njegovanja tamburaške glazbe Hrvata, Srba, Makedonaca, Mađara i Roma.

Mohački tamburaški orkestar „Poklade“ utemeljen je 2010. godine. Važnim smatraju ponajprije njegovanje tradicijske mohačke tamburaške glazbe. Nastupaju samostalno i kao prateći orkestar mohačkog KUD-a „Zora“, osim toga na raznim priredbama i u ugostiteljskim lokalima. Ovom im se prigodom priključio priznati učitelj tambure József Kovács Versendi, čiji su i sami bili učenici.

Deščanski Tamburaški sastav „Banat“ počeo je s radom 2005. godine pod vodstvom Josipa Budimčevića, i to poradi odgoja tamburaškog podmlatka, kao prateći orkestar KUD-a „Banat“. Njeguje tradicijsku tamburašku glazbu, a nastupa i na samostalnim koncertima.

Festival je zatvorio *budimpeštanski Orkestar „Babra“*, koji njeguje južnoslavensku tamburašku glazbenu tradiciju. Kako sami ističu, a u što smo se mogli i sami uvjeriti, tradicija uz modernu obradbu obilježava njihovu svirku. Osnovali su se kao studenti budimpeštanske Glazbene akademije Ferenc Liszta. Redovito sviraju na koncertima i plesničama. Voditelj je orkestra Dávid Pozsonyi, jedan od glavnih pokretača i organizatora Tamburaškog festivala u Dušnoku.

Po završetku koncerta svi sudionici poglašeni su večerom, a program je završen plesničicom. Za dobro raspoloženje pobrinuo se domaći orkestar „Zabavna industrija“, pod vodstvom Dávida Pozsonyija, ujedno glavnog organizatora tamburaškog susreta.

S. B.

„Sveta Kata, snig za vrata“

Birjanska Hrvatska plesna skupina

Iako snijega i nije bilo, ali je vrijeme bilo pro hladno kada se u Katlju, 26. studenog, u organizaciji Hrvatske narodnosne samouprave

Orkestar salantskog KUD-a Marica

rave toga sela, proslavio blagdan svete Kate. Mještani i njihovi gosti okupili su se popodne u crkvi da bi i sa svetom misom odali čast njihovoj zaštitnici. Misu je predvodio Augustin Darnai, a pjevale su članice Ženskoga pjevačkog zbora Augusta Šenoae, koje su se nakon mise predstavile i s malim koncertom adventskih i božićnih pjesama.

Pečuški Ženski pjevački zbor „A. Šenoa“

Nakon crkvenog dijela programa svi su prešli u mjesni dom kulture, gdje su se uz dobru kapljicu malo ugrijali i pogledali bogat kulturni program. Nazočne je pozdravila predsjednica mjesne Hrvatske samouprave Ružica Ivanković. U programu su

Okupljeni Katljci

sudjelovali: omladinska skupina i orkestar KUD-a Marica iz Salante, birjanska Hrvatska plesna skupina, pečuški Ženski pjevački zbor „A. Šenoa“, mlada pjevačica Lara Eiter i kazalištarci sedmog

Kazalištarci sedmog razreda pečuške Hrvatske osnovne škole Miroslava Krleža

razreda pečuške Hrvatske osnovne škole Miroslava Krleža (pripremila ih je: nastavnica Erika Žarac), s predstavom Nevidljivi Jurić.

Naravno, proštenje („kermez“) ne može proći bez onoga pravog veselja, što znači da su gosti i sudionici bili čašćeni ukusnom večerom, a potom je slijedio bal uz mohački Orkestar Poklade.

Katolijskom su blagdanu pribivali Nenad Marčić, konzul savjetnik Republike Hrvatske u Pečuhu, Ivan Gudan, predsjednik Hrvatske državne samouprave, i Nóra Csibi-Trubić, načelnica sela.

Vesna Velin
Foto: Ákos Kollár

Otvorena izložba, predviđeno predstavljanje kataloga

Likovna ostavščina familije Pejačević u Šopronu

Ime grada Šoprona po povijesni konci je jur skupaskovano s grofovskom familijom Pejačević, tako da svaki događaj je u ovoj relaciji od velike važnosti. 11. novembra, u petak otpodne, u šopronskom Lábasházu, u nazočnosti kotrigov Pejačevićeve familije, otvorena je izložba „Likovna ostavščina obitelji Pejačević“ u suradnji osječkoga Muzeja likovnih umjetnosti i Muzeja u Šopronu. Toliko je bilo znatiželjnikov da u velikom prostoriju jedva su stali svi posjetitelji iz trih država.

Ladislav Pejačević pozdravlja goste u društvu dr. Franje Pajrića

Hrvatsku jačku, po djelu Dore Pejačević, prve hrvatske skladateljice, izvela je operna pjevačica Kinga Altorjai u muzičkoj pratnji Erike Halmos i Tünde Lampert, a potom su pozdravljeni časti gosti, u prvom redu člani Pejačevićeve familije, prva tajnica Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti, Maja Rosenzweig Bajić, gosti iz Osijeka ter Pejačevićev regiment iz Austrije kot i ugarski husari. Pomoću hrvatske zajednice grada Šoprona i Gradišćanskih Hrvatov u okolni seli je dospila u ov zapadnougarski varoš posebna kolekcija likovnih umjetnin, ke su negda stale u šopronskoj Pejačevićovoj palači na Petőfijevom trgu i naručene su bile od ugarskih i hrvatskih umjetnikov. László Sass, gradski zastupnik i predsjednik Odbora za kulturu, naobrazbu i šport, nije se mogao dovoljno zahvaliti svim djelatnikom ki su uložili truda i energije da se realizira ova bogata izložba u gradu Šopronu. – Kad sam stupio u ovu dvoranu, nisam se mogao načuditi bogatstvu kot mala dica i veljek se dala čutiti jedna svečana atmosfera.

Ufam se da i kotrigi Pejačevićeve familije ocjenjuju tako da je ova izložba dospila na dostojno mjesto i je na jedan lip način predstavljena ovde kod nas – naglasio je predstavnik gradske skupščine. Jasminka Mesarić, ravnateljica Muzeja likovnih umjetnosti u Osijeku, izrazila je svoje zadovoljstvo da konačno i u Šopronu je vidjena ova bogata izložba, kako je rekla, zahvaljujući i dr. Franji Pajriću prez čije energije i entuzijazma, a i podrške ne bi se mogli najti u Šopronu. Jasminka Najcer-Sabljak, viša kustosica Galerije likovnih umjetnosti u Osijeku, povjesničarka umjetnosti i doktorica znanosti, sastavila je izložbu i istaknula da s ovom izložbom krug je zatvoren. Naime, slike su se vratile znova u ti varoš kade su bile u svoju dob u najlipši saloni vidjene i potom su bile puno ljet pozabljene da bi je stručne oči još jednoč otkrile i stavile na raspolaganje publiki. Za Osijekom, Zagrebom, Vukovarom, Viroviticom, Dubrovnikom i po još brojni hrvatski gradi

bogata riznica, neprocjenljivo blago europske umjetničke vridnosti je dostala dozvolu da se predstavlja i u ovom gradu. Ladislav Pejačević u ime cijele svoje obitelji pozdravio je nazočne i izrazio veselje ter zadovoljstvo da za Osijekom i Zagrebom konačno su se mogli pridružiti i u Šopronu k ovoj veličanstvenoj priredbi. Pripadnik austrijskih konjanikov dičio je i ime grofa Nikole Pejačevića ki je bio visoki časnik 9. husarskoga regimenta i komu je cesar Franjo Josip posebnu dozvolu dao da s jednom rukom (prava ruka mu je izgubljena u borbi) more komandirati svojoj jedinici u toj uniformi ka se je nosila sve do Prvoga svetskoga boja. Službeno otvaranje je završeno takaj s pjesmom, a posjetitelji mogu viditi u Lábasházu izložbu, sve do 31. decembra, svaki dan od 10 do 14 uri, dokle vikendom od 10 do 18 uri. Predstavljanje kataloga naslova „Likovna baština obitelji Pejačević“ slijedi 16. decembra, u petak, od 10 uri u šopronskoj Rejpal-hiži.

Tiho

Člani grofovske obitelji s Pejačevićevim regimentom i husari

Trenutak za pjesmu

žilavo
da nije
žilavije

bolno
da nije
bolnije

rođenje
i smrt

Mario Bilić

Mene zovu tambure...

Spektakularni koncert Miroslava Škore u Budimpešti

U organizaciji Neprofitnog poduzeća Croatica, njenog odjela za kulturnu djelatnost, 5. prosinca 2016. u kazališnoj dvorani Instituta „Balassi“ priređen je gotovo dvosatni koncert hrvatskoga pjevača Miroslava Škore. Osim organizatora, taj su koncert sufinancirali: Agroproteinka Zagreb, budimpeštansko predstavništvo Hrvatske turističke zajednice, Hrvatska državna samouprava, Hrvatska samouprava grada Budimpešte, Hrvatska samouprava V. i XII. okruga. Na početku koncerta svim predstavnicima podupiratelja Croaticin ravnatelj Čaba Horvath uručio je dar tvrtke kojoj je na čelu.

Miroslav Škoro i orkestar

Umalo petsto ljubitelja slavnog izvođača Miroslava Škore okupilo se te večeri u kazališnoj dvorani. Ulaz je bio besplatan, a publika je pristizala iz mjesta gdje obitava naša zajednica, kako mi to volimo govoriti, od Gradišća do Bačke. Slavna zvijezda iza sebe ima priznatu i poznatu glazbenu karijeru, i odličan sastav. I na ovome se nastupu dokazalo kako Škoro odlično stvara kontakte s publikom, i dobro poznaje Hrvate u Mađarskoj. Možda ne znamo nijedan naslov, skladbu koja nije postala uspješnica i u Hrvatskoj i u među Hrvatima izvan državnih granica. Uza šaljive priče i „zgode“, otpjevane su uspješnice poput „Sokak bez imena“, „Sude mi“, „Nemoj, zoro, brzo poći“, „Pola života“, „Kuća na kraju sela“, „Otvor, ženo, kapiju“, „Moja Juliška“... koje je publika zajedno pje-

Brojna publika

vala sa Škorom, no „Ne dirajte mi ravnicu“ i nadalje se ubraja među one pjesme kada se naš puk pomalo raznježi. Možda nije ni slučajno da je za posljednju želju tražena pjesma „Šumi, šumi, javore“. Osim tamburaških pjesama, budući da smo u vrijeme došašća, Miroslav Škoro izveo je i nekoliko pjesama s najnovijega svog albuma „Škoro i Ladarice“ naslova „Hrvatski Božić“, deset najljepših božićnih pjesama. Kako samo čuli i doznali, riječ je o čovjeku koji je izričito povezan sa svojom domovinom, i koji poštuje hrvatsku tradiciju. Koncert „Mene zovu tambure“ bio je prvi Škorin nastup u mađarskome glavnom gradu. U ranim poslijepodnevima on je posjetio i hošigovce, gdje je također imao „nastup“, a i polaznici škole su ga iznenadili. Samo se nadati možemo još njegovim nastupima u nas, i da će se ostvariti priča koju je dotaknuo na koncertu, da će, polije Šoprona i Pečuha, glazbeno-scenski spektakl „Lijepom našom“ biti i u Budimpešti.

Zahvaljujući Croaticinome zalaganju i sponzorima koncerta, ispod našega zajedničkoga bora pronašao se nesvakidašnji božićni dar.

Kristina Goher

Miroslav Škoro u Budimpešti

„Sors bona nihil aliud“

„Tjedan hrvatske kulture“ u HOŠIG-u

U budimpeštanskome HOŠIG-u između 21. i 25. studenoga 2016. bio je redoviti „Tjedan hrvatske kulture“, u sklopu kojeg su već ustaljeni sadržaji poput: „košare darova“, povijesnoga kviza, kazališne predstave ili školskoga natjecanja u pjevanju. I ovoga su puta gostovali i profesori i učenici pojedinih škola, a školu su posjetili i ugledni gosti.

Osječki učenici izvode mađarski ples.

Ta manifestacija jedna je od najočekivanijih i najvažnijih kulturnih sadržaja Hrvatske škole. Brižno je odabrana, kao i ovoga puta, njena krilatica koja je ujedno i nit vodilja, i kratak sažetak. Ovoga puta je odabrana parola pjesnika, vojskovođe, hrvatskoga bana Nikole Zrinskoga, „Sors bona nihil aliud / Samo dobra sreća, ništa više / Csak jószerencse, semmi más“, koji je tragično preminuo u lovu u Kuršanečkom lugu, 18. studenoga 1664. godine. Tjedan hrvatske kulture, kao uobičajeno, otvorili su plesna skupina „Tamburica“, školski zbor i sastav. Otvaranju su pribivali i predsjednik Hrvatske državne samouprave Ivan Gudan te stručni voditelj pedagoškog okruga XIII. i XIV. kvarta Attila Mogyorósi. Kako i ravnateljica ustanove Ana Gojtan u svome pozdravnom govoru reče, Tjedan je zrcalo spoznaja stečenih u školi, rezultata rada s darovitim učenicima, vrednota odgojno-obrazovnog rada i svjetonazora škole. Pokazatelj razmišljanja o njegovanju materinskoga jezika, o važnosti očuvanja hrvatske samosvijesti, kulture i običaja. Što se radi poradi postojanja žive veze s matičnom nam domovinom i hrvatskom narodnosnom zajednicom u Mađarskoj. Kako je ravnateljica Gojtan već u više navrata naglasila, jedna od ciljeva škole jest izgradnja kulturnih mostova. O tome poslanju svjedočile su fotografije izložene u školskome predvorju. Scene iz povijesnoga igrokaza „Vremeplov“, gostovanja školske Literarne i plesne scene po Hrvatskoj... o svemu što nosi u sebi stoljećima sačuvane vrijednosti hrvatstva na ovim prostorima. U „košari darova“ ovoga su puta bili gosti iz Erčina, tamošnji pjevački zbor „Jorgovan“. Nije to prvo gostovanje Hrvata toga grada, naime ovi naši sunarodnjaci predstavili su se kada je Tjedan bio posvećen podunavskim Hrvatima. Dana 22. studenoga priređena je „Vesela hrvatska bajkovnica“, natjecanje u kazivanju pripovjedaka i povijesni kviz, kojim ćemo sadržajima posvetiti posebne napise, jednako kao i natjecanju u pjevanju. Toga je dana priređena modna revija narodnih nošnja Hrvata u Mađarskoj, u sklopu koje su gimnazijalci po parovima predstavili žensku i mušku nošnju

santovačkih Šokaca, Bunjevaca i Podravaca. Potom su se s mađarskim folklornim biserima i običajima predstavili učenici osječkoga Prosvjetnog i kulturnog centra Mađara: Mihael Kiss, Lídia Hugyik, Vivien Varga, Sarah Vindić-Gerber, Dániel Gál i Aranka Gál. U sklopu priredbe, 23. studenoga u odgojno-obrazovnoj ustanovi gostovala je pjevačica Vivien Gráf. S njome je razgovarala gimnazijalka Tena Šindik. Vivien je doputovala iz Mohača, gdje žive i naši Hrvati, kao i Nijemci, Mađari i Srbi. Vivien Gráf je iz njemačke obitelji, ali voli i poštuje hrvatsku kulturu, u što je dobila uvid pomoću sastava „Poklade“ kojima je objavila i zajednički nosač zvuka. Često nastupa na priredbama mohačkih Hrvata. I ovoga je puta zablistala u školskoj auli. Sutradan predstavili su se i gosti, koji su doputovali iz glavnoga grada čarobnoga hrvatskog poluotoka Istre, iz Pazina. Izaslanstvo Gimnazije i strukovne škole Jurja Dobrile, pedagoginja Slavica Žužić, psihologinja Jasna Sloković te dvoje učenika, Maja Jugovac i Anton Močibob, predstavili su svoju ustanovu. Za HOŠIG su doznali, kako nam kazuju, posve slučajno i cilj im je uspostava veze. Toga su dana povijesni igrokaz „Vremeplov“ popratili i veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti Gordan Grlić Radman, prvi tajnik Veleposlanstva Maja Rosenzweig Bajić i predsjednik Spomen-odbora „Nikola Zrinski“ János Hóvári. I ovoga puta, kao što i prigodom gostovanja hošigovaca u Osijeku, pojedine uloge predstave: kralja Matije, junaka koji se borio protiv Turaka Petra Kružića, mađarskoga romanopisca Móra Jókaija ili mađarskoga generala Artúra Görgeya, odigrali su polaznici osječke škole, a jedan od glavnih likova ovoga puta je bila bivša polaznica Hrvatske škole Laura Tišlerić, te zaplesali su i neki članovi Hrvatske izvorne plesne skupine. Na završnici, 25. studenoga, po običaju, gostovale su učenice zagrebačkoga Ženskog učeničkog doma „Marija Jabrišak“.

Scena iz školskog igrokaza

Čestitamo svim sudionicima Tjedna hrvatske kulture, te svim pojedincima koji su svojim radom i zalaganjem pridonijeli da nas i ove godine hošigovci obdare ljepotom hrvatskoga jezika, kulture i običaja naših predaka i naše budućnosti.

Kristina Goher

Osmi koljnofski književni susreti

Promocije, djelaonica, diskusije i kazališna predstava

Jedva smo se začeli redovno sastati, a gdo bi vjerovao, sad jur ovo osmo ljetno dohadjaju k nam Gradišćanskim Hrvatima književnici iz Hrvatske, po skupnoj ideji prof. Đure Vidmarovića i dr. Franje Pajrića. Dvostruki cilj je da se upozna i u ovom kraju svita hrvatska suvremena književnost, a s druge strane da se prik putnikov, književnikov dočuje i mlahavi glas pjesnikova i književnikova iz Gradišća do stare domovine. Na ovom su djelali u produženom drugom novembarskom vikendu Darko Pero Pernjak, Božidar Glavina, Nenad Piskač, Robert Mlinarec (u prvoj grupi) kot i Tomislav Marijan Bilosnić, Nikša Krpetić, nakladnik iz Splita Zoran Bošković i Mijo Bijuklić (u drugoj grupi). Predstavljajući knjig u koljnofskoj i petroviskoj školi, promocije u Petrovom Selu i Koljnofu, kot i djelaonica i druženje književnikova bili su na programu, a krunu na četverodnevni boravak je postavila koljnofska premijera novoga igrokaza u kom su po prvi put glumačkom snagom sudjelovali i sami književnici iz Hrvatske.

Književnici u petroviskoj Dvojezičnoj školi

Ljetos po prvi put je grupa književnikova raspolovljena, prva skupina je ostala u Petrovom Selu, a druga ekipa se je našla u Koljnofu s publikom. Treći put su u Pinčenoj dolini štane pjesme, prezentirana literarna djela u petroviskom kulturnom domu uglavnoj toj publici ka je svako ljetno znatiželjna na stihoklepce i dojde pozdraviti hrvatske goste kot i prijatelje. Po starom scenariju, drugi dan boravka svenek zove književnike med najmladje u škole, ovput smo odsprohodili goste u petrovisku Dvojezičnu školu kade je održana neobična ura književnosti, i kade su školarom podiljene i dar-knjige za odlične odgovore. Osmi književni susreti i ovput su dalje kazali samo od Koljnofa, tako da u petak otpodne je delegacija putovala na otvaranje Pejačevićeve izložbe u Šopron, a subotu cijelu je karakteriziralo intenzivno prevoditeljsko djelo s pomoću koljnofskih odgojiteljic i učiteljic s

Gradišćanska književnica Ana Šoretić održala je predavanje

namjerom da to ostane konačno i dokumentirano. Nisu se samo narodile pjesme u prevodu na gradišćanski, ugarski i kajkavski, nego je Nenad Piskač i samom književnom susretu posvetio „hvalospjev“. Otpodne pri okruglom stolu smo razgovarali o stiskajući problemi gradišćanskih pisceva, pri kom su aktivno sudjelovali i pisci iz Austrije, Ana Šoretić, Jurica Čenar, Herbert Gassner kot i Doroteja Zeichmann. A pred tim je Đuro Vidmarović prik videosnimke pozdravio sve nazočne u pratnji izložbe slik od svih osmih susretova. – Moram priznati da je raspoloženje bilo izvrsno, osjećamo se prihvaćenima, osjećamo se kao da smo doma. Napravili smo zapravo puno dobrih stvari iako smo se prije tri godine malo bunili, kako će ta prevoditeljska radionica

izgledati, a sad ta radionica iz godine u godinu raste. Ovaj put smo naizgled s puno truda najviše pjesama preveli do sada. Imali smo jako zanimljivu raspravu o književnoj suradnji između Gradišća i stare domovine, i zapravo smo došli do nekih konkret-

Izuzetno je bila plodna prevoditeljska djelaonica

nih zaključaka o svojevrsnom kumstvu za mlade autore, koje, tako se nadamo da ćemo moći potaknuti, a bilo je riječi i o zajedničkom zborniku, gostovanju gradišćanskih književnikova u Hrvatskoj i hrvatskim književnim časopisima. Puni smo ideja, dobro je raspoloženje, osmi književni susreti zaista su bili vrlo poticajni i vrlo lijepi – je izjavio peljač grupe Darko Pero Pernjak na kraju spravišća, pri kom je znova pokucala na vrata hrvatske književnosti i ovo naše malo pogranično stvaralačstvo lipe riči.

Tiho

Regionalni hrvatski klub mladih u Martincima

U današnje vrijeme mladež najčešće stanuje u gradovima, ili zbog školovanja ili zbog posla. Budući da stanje u vezi sa zapošljavanjem u zadnje vrijeme izgleda sve gore, za one koji se nakon teškoga tjedna vraćaju doma, potrebno je neko mjesto gdje se mogu družiti s vršnjacima i prijateljima. U tome vidi svoju ulogu Regionalni hrvatski klub mladih koji djeluje u Martincima u sklopu Hrvatskog kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“. Klub mladih ima i svoju Fejsbuk skupinu pod imenom „Regionalni hrvatski klub mladih u Martincima“, u koju se bilo tko može uključiti, postati članom skupine, tako pratiti djelatnosti i događanja u klubu.

Prvi susret zainteresiranih zblio se u svibnju ove godine, a početkom ljeta klupska su zanimanja počela pobuđivati sve veće zanimanje mladih podravskih Hrvata, koji najčešće dolaze na klupska druženja iz okolnih hrvatskih naselja. Hrvatski kulturni i sportski centar „Josip Gujaš Džuretin“ u svome programu otpočeka je namjeravao osigurati klupska druženja u svome prostoru jer dosada je nedostajalo mjesto gdje bi mladi Hrvati mogli provoditi svoje slobodno vrijeme. Klub je utemeljen i radi podučavanja, ovdje mladi mogu bolje upoznati hrvatsku kulturu. Slušanjem hrvatske glazbe i gledanjem hrvatskih filmova na hrvatskom jeziku dobivaju mogućnost i za jezični razvoj. Cilj je Kluba i okupljanje onih koji su zbog posla otišli u inozemstvo ili žive daleko od zavičaja. U danima kada se vraćaju kući nudi im se mjesto za druženje i razgovore.

Prema riječima Krištofa Petrinovića, ravnatelja Hrvatskoga kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“, to su među ostalima najvažniji ciljevi klupskih zanimanja.

Okupljanje mladih pospješuju programima poput natjecanja u igranju ping-ponga. Klub mladih ima i svoju Fejsbuk skupinu pod imenom „Regionalni hrvatski klub mladih u Martincima“, u koju se bilo tko može uključiti, postati članom skupine, tako pratiti djelatnosti i događanja u klubu. Naraštaj koji je najviše zainteresiran jesu mladi od 14 do 30 godina, ali u budućnosti se planiraju organizirati programi i za mlade ispod 14 godina. U filmskome klubu gledaju se najomiljeniji filmovi s hrvatskim titulama. Do sada su pogledali The Avengers, Sherlock Holmes, ali

i hrvatske filmove kao što je Muškarac bez brkova. Postoji mogućnost i za kartanje, slušanje glazbe. Osim tih programa organizirali su i roštiljadu koja je bila u svibnju ove godine, a održana je s velikim uspjehom. Prilikom okupljanja gledaju se razni video-materijali iz osnovne škole, s raznih natjecanja, a sudjeluje se i u igranju raznih športova zahvaljujući lijepoj športskoj dvorani kojom raspolaže Centar. Susreti su najčešće petkom i subotom od 18 do 19 sati, odnosno ljeti, kada nema nastave u školama i drugih dana, tjedno se mladi više puta mogu koristiti Klubom i sudjelovati u brojnim aktivnostima. Svaki tjedan u Fejsbuk skupini stavljaju program za konac tjedna. Klub djeluje s potporom, u prvom redu Hrvatskoga kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“. Sve što im je potrebno u organiziranju programa, dobiju preko Centra, ali kada žele organizirati specijalan program, onda sudionici donesu sa sobom potrebne stvari. Na programima najčešće sudjeluje 8 – 10 ljudi, kada je igranje ping-ponga, kartanja itd., ali npr. na plesničicama ili u filmskome klubu i više njih. Ravnatelj Centra nada se da će taj broj s vremenom biti još veći. „Postojanje Kluba smatram važnim jer mladi u Podravini moraju imati jedno mjesto gdje mogu zajedno provesti vrijeme. To je bitno i zbog toga što ovdje često kažu da nemaju mogućnost za druženje, pa zbog toga ne dođu doma, nego ostaju u gradovima. Zbog posla mnogi rade daleko. Kada poslije duljeg vremena stignu kući, ovdje u Klubu mogu se sresti sa starim prijateljima.“

Luca Gažić

Uzratni prijateljski nogometni susret martinačkih i santovačkih veterana

Na dan proslavljanja župnoga proštenja, o blagdanu svetoga Martina, u podravskim Martincima odigran je prijateljski nogometni susret veterana. Naime, u ranim popodnevним satima došlo je do uzratnog susreta momčadi naselja Martinaca i Santova (prvi susret 14. kolovoza ove godine: Santovo – Martinci 3 : 2). Susret je protekao u prijateljskom i sportskom ozračju u kojem su domaćini slavili s 4 : 2 (3 : 1), strijelci: Guban 3, Lörinc 1, odnosno Balatinac 2. Nakon susreta uslijedilo je druženje, a gosti su sudjelovali i na prigodnom programu te blagoslovu novog vina u mjesnom domu kulture. Tom je prigodom dogovoreno da ovi susreti ubuduće postanu tradicijom. Podsjetimo da je prvi susret dviju momčadi odigran na Hrvatskome državnom nogometnom kupu u Santovu 1994. godine kada je u završnici za naslov prvaka martinačka momčad slavila protiv domaćina 3 : 2. Osim toga dodajmo da nogometne klubove dvaju naselja povezuje i naslov prvaka državnog Kupa slobodne zemlje (Szabad Föld Kupa), koji su Santovci osvojili 1974. godine (Narodni stadion, Budimpešta: Santovo – Fadd 3 : 3), a Martinčani 1994. godine (Stadion „Bozsik“, Budimpešta: Martinci – Kamond 2 : 1).

S. B.

Mala stranica

Posadite pšenicu na Svetu Luciju

Dan svete Lucije slavi se 13. prosinca. Na dan zaštitnice vida, svete i mučenice iz III. stoljeća, sije se pšenica, simbol života u kršćana. Njezine prokljale vlati zasjat će uza svjetlost svijeća u svom zelenilu na sam Božić. Za blagdan sv. Lucije vezane su mnoge priče i anegdote, vjerovanja, običaji i gatanja, a sve prema određenim krajevima i regijama. Običaj je da se prati i zapisuje vrijeme tijekom 12 dana od Lucije do Božića. Pučka predaja kaže da

će sljedeće godine biti u pojedinome mjesecu takvo vrijeme kakvo je odgovarajućeg dana od Lucije do Božića. Zanimljiv je običaj da djevojke na 11 papirića napišu imena mogućih ženika, a jedan ostave prazan, zatim zgužvaju papiriće i svaki dan zapale po jedan ne znajući čije se ime nalazi na njemu. Na Božić odmotaju preostali papirić, pa znaju ime ženika ili da se neće udati ako im je ostao onaj prazni papirić. U nekim se krajevima vjerovalo da onaj tko na dan sv. Lucije počne praviti stolčić, pa ga svaki dan izradi toliko da bude gotov na Badnjak, a onda na ponoćki u crkvi stane na njega i okrene se prema vjernicima, može jasno vidjeti vještice među nazočnim ženama.

Vic tjedna

Došao Ivičin tata u školu na informacije i kaže njemu nastavnica:

– Vaš sin je prepisao test od najbolje učenice u razredu.

Pita nju tata:

– A kako znate da je on prepisao od nje, a ne ona od njega?

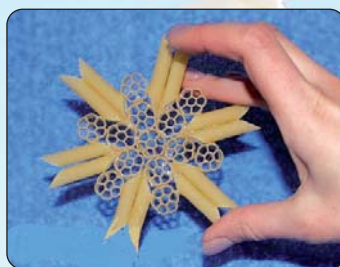
Nastavnica:

– Znam tako što su im prva tri zadatka jednaka, a u četvrtom je ona napisala „ne znam”, a Ivica „ni ja”!

Za spretne ruke

Božićni ukrasi

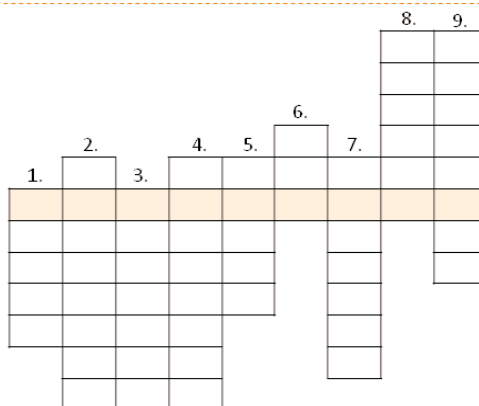
Božić je nezamisliv bez lijepo ukrašenih borova. Ukrašivanje prostorija, kuća, zgrada počinje već u vrijeme došašća. Nije potrebno kupiti skupe ukrase. Ako ste kreativni, onda možete i sami izraditi osobite, lijepe božićne ukrase. Na taj ćete se način zabaviti u maloj kućnoj radionici s članovima obitelji ili ako ste s prijateljima, onda s njima. Predstavljamo vam vrlo jednostavnu izradbu ukrasa od tjestenine, pomoću koje ćete stvoriti pahulje, cvjetice. Potrebni su vam različiti oblici tjestenine, ljepilo (najbolje vruće iz pištolja) te boja po izboru i, naravno, dobro raspoloženje.

Za pametne i pametnice

Što znači ime Lucija?

1. Na njoj je Isus ležao kada se rodio...
2. Ona je pokazivala put mudracima...
3. Kada se rodio, Isusa su položili u njih...
4. Grad u kojem je Isus rođen.
5. Zgrada u kojoj se Isus rodio.
6. Jedna od životinja koja je bila ondje kada se Isus rodio.
7. Oni su se prvi došli pokloniti Isusu.
8. Jedan od darova kojega su Isusu donijela tri mudraca s Istoka.
9. Tako se nazivaju trojica mudraca koja su pohodila Isusa.

Deset godina u službi hrvatske zajednice

Naselje Sepetnik s 1600 žitelja uvijek je bilo mjesto u kojem su živjele različite narodnosti u miru i zajedništvu, s njima i hrvatska narodnost. Prema nekim izvorima, u tom su mjestu već u XIV. stoljeću živjeli Hrvati. Njihovu nazočnost potvrđuje povelja s kraja XVII. stoljeća, točno su navedeni „mađarski, hrvatski i slovenski kmetovi“. Tijekom više stoljeća hrvatsko se stanovništvo odnarodilo, ali još uvijek živi u selu nekoliko hrvatskih obitelji. Utemeljenjem Hrvatske samouprave 2006. godine, tamošnja hrvatska zajednica opet je oživjela, i već deset godina okuplja hrvatsku zajednicu toga mjesta. Na Susretu hrvatskih pomurskih zborova 26. studenog u Sepetniku je proslavljena deseta obljetnica djelovanja samouprave i Ženskoga pjevačkog „Veselog zbora“.

Zoltan Markač, predsjednik Hrvatske samouprave, pozdravlja gledatelje.

– U nekim obiteljima stariji članovi još razumiju i govore hrvatski jezik. Kada su skupa na susretima, često razgovaraju hrvatski. Ima dosta takvih obitelji od kojih jedan od članova doselio se iz drugih pomurskih hrvatskih sela, npr. kao ja, ja sam se ovamo ženio iz Serdahela ili naša zastupnica Rozika, ona se udala ovamo iz Pustare, i mogao bih još dalje nabrajati. – kaže predsjednik Hrvatske samouprave Zoltan Markač. Inače, sepetnička Hrvatska samouprava u mjesnoj osnovnoj školi već godinama osigurava učenje hrvatskoga jezika i sada ga mogu učiti u okviru kružoka.

Na poticaj Samouprave, prije deset godina osnovan je Hrvatski pjevački „Veseli zbor“, u njemu zajedno pjevaju i bake i unuke. Na paleti je programa sepetničke Hrvatske samouprave Fašnička povorka, predstavljanje knjiga s hrvatskom tematikom, kulturni programi, izleti u matičnu domovinu, a jedan od najvrednijih aktivnosti joj je sakupljački rad starih predmeta, što je rezultiralo uređenjem zavičajne zbirke u prostorijama Integriranoga središta za usluge zajednice (IKSZT).

i zahvalila na priredbi. Susret hrvatskih pomurskih zborova jedna je od najvećih priredaba sepetničke Hrvatske samouprave na kojoj se okupe gotovo svi hrvatski zborovi, tamburaški sastavi iz cijele pomurske regije. Velik je to događaj za sepetničku hrvatsku zajednicu, prigodom takvih susreta dobivaju podršku od ostalih hrvatskih zajednica, one ih potvrđuju i jačaju u očuvanju nacionalne samobitnosti te važnosti njegovanja hrvatske riječi i kulture. Tako je bilo i ove godine, na Susretu su

Sepetnički „Veseli zbor“

Seoska je samouprava zahvalna Hrvatskoj samoupravi i hrvatskome zboru za djelatni rad, što je načelnica Timea Fischl Vlašić

nastupili zborovi iz Fičehaza, Kerestura, Mlinaraca, Petribe, Serdahela; Sumartona, Kaniže, Sepetnika, te keresturski Tamburaški sastav „Kitica“. Ove se godine čula i mađarska, a i njemačka popijevka u izvedbi Ženskoga zbora Liszo, odnosno sepetničkoga Njemačkog pjevačkog zbora „Pal Kiralyi“.

Rozika Grabant jedna je od utemeljitelja sepetničkoga hrvatskog „Veselog zbora“, ona je bila presretna što je ta mala zajednica i danas na okupu. Kaže da su naučile mnoštvo lijepih hrvatskih pjesama s pomoću stručnjakinje Laure Tancos i vrlo su ponosne na to, a ujedno je ta zajednica kao obitelj, svi se zajedno vesele uspjesima. Njihovim se pjevanjem promiču lijepe hrvatske popijevke u Sepetniku i šire.

Iznenadjenje načelnice Timee Vlašić

ŠIKLOŠ – Hrvatska samouprava grada Šikloša objavljuje Javni poziv za podnošenje prijedloga za dodjelu godišnje nagrade „Hrvatski talent“.

Nagrada se dodjeljuje učenicima iz Šikloša koji pohađaju srednju ili visoku školu, te svojim radom, vještinama, nadarenošću aktivno sudjeluju u životu hrvatske zajednice, odnosno ostvaruju dobre rezultate na polju obrazovanja, kulture i sporta. Uvjet je i dobro poznavanje hrvatskoga jezika.

Prijedlog za nagradu mogu pokrenuti:

- civilne udruge
- odgojno-obrazovne ustanove
- pojedinci.

Iznos je nagrade: 100 tisuća forinti.

Prijave se podnose do 15. prosinca 2016. godine, u pismenom obliku, dvojezično (mađarski i hrvatski), u dužini najviše 3000 znakova, na adresu: hrsamoupravasiklos@gmail.com, ili 7800 SIKLÓS, Kossuth tér 1.

Nagrada „Hrvatski talent“ uručuje se na svečanome božićnom programu 20. prosinca 2016. godine u 17 sati u Šiklošu, u Domu kulture „Ferenc Őrsi“.

DOMBOVAR – Hrvatska narodnosna samouprava toga grada, dombovarski Székelykör, civilne udruge „Dombó Csipssz i Manna 16“, 14. prosinca 2016. godine od 17 sati organiziraju adventski program a Stručnoj školi „Apáczai Csere János“, gdje će biti priređen i Dan manjina. Glavni su pokrovitelji priredbe: Vesna Haluga, generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu, i Árpád Potapi, državni tajnik, zastupnik u Mađarskom parlamentu. U programu će nastupiti tamburaši pečuskog Obrazovnog centra „Miroslav Krleža“, dombovarska Udruga glazbenika, Csaba Kőszegi i mjesna Narodnosna udruga Armenaca.

KANIŽA – U ime Hrvatske samouprave toga grada i Hrvatskoga kulturno-prosvjetnog zavoda „Stipan Blažetin“ pozivamo vas na Hrvatski adventski koncert 10. prosinca 2016. u 16 sati u kanišku crkvu Srca Isusova. Izvođači: međimurski Tamburaški orkestar „Stjepan Bujan“ i kaniški Tamburaški orkestar „Stoboš“.

BUDIMPEŠTA – Susret Zajednice hrvatskih umirovljenika u Mađarskoj bit će u utorak, 13. prosinca 2016., s početkom u 15 sati, u Croaticinoj klupskoj prostoriji, kada će članove Zajednice darovati Hrvatska samouprava II. okruga. Potom je javna tribina Hrvatske samouprave II. okruga.

MOHAČ – Tamošnja Hrvatska samouprava organizira godišnju javnu tribinu (javno saslušanje) koja će se održati 14. prosinca ove godine u klupskim prostorijama Mohačke šokačke čitaonice, s početkom u 18 sati.

MOHAČ – Kulturno-umjetničko društvo „Zora“, pod vodstvom Stipana Darašca, 9. prosinca organizira redovitu mjesečnu plesanicu petkom koja, već po običaju, priredit će se u Domu „Dunav“ (Ulica Szabadság 4 – 6). Na plesanici, s početkom u 20 sati, svira Orkestar „Poklade“.

PEČUH – Svečana predaja maturalnih vrpca maturantima Hrvatske gimnazije Miroslava Krleže upriličit će se 9. prosinca 2016. godine, s početkom u 17 sati u Hrvatskom vrtiću, osnovnoj školi, gimnaziji i učeničkom domu Miroslava Krleže (Ulica Szigeti br. 97).

Sjednica Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske

Od 9. do 10. prosinca 2016. godine u Vukovaru će se održati treća sjednica Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske. Na njoj će se razmatrati mogućnosti unapređenja i jačanja suradnje na gospodarskom, znanstvenom, kulturnom i svim drugim poljima između Republike Hrvatske i Hrvata koji žive izvan njezinih granica. U narečenome Savjetu Hrvate iz Mađarske predstavljaju Mišo Hepp i Franjo Pajrić. Na vukovarskoj sjednici poseban naglasak bit će stavljen na dio vezan uz mogućnosti unapređenja sustava učenja hrvatskoga jezika za Hrvate izvan Republike Hrvatske te na mogućnosti suradnje u okviru fondova EU-a. Na sjednici će se razgovarati o prijedlozima izmjena i dopuna Zakona o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske te pripadajuće Strategije s naglaskom na predlaganje mjera i aktivnosti radi poticanja povratka hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka. Tijekom sjednice Savjeta bit će predstavljeni i rezultati rada, te aktivnosti, programi i projekti koje provodi Središnji državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske. Vukovarska sjednica bit će prigoda i za obilazak memorijalnih mjesta iz Domovinskog rata u Vukovaru. Uza Zvonka Milasa, državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, predstavnici Hrvata izvan Republike Hrvatske odati će počast poginulima i žrtvama Domovinskog rata. Članovi Savjeta susrest će se i s predsjednikom Republike Hrvatske Kolindom Grabar Kitarović te predsjednikom Vlade Republike Hrvatske Andrejom Plenkovićem. Također, vukovarski gradonačelnik Ivan Penava upriličit će svečani prijam za članove Savjeta. Njega čine predstavnici hrvatskih zajednica iz cijeloga svijeta koji zajedno s predstavnicima državnih tijela i institucija, Katoličke crkve i organizacija civilnoga društva u domovini imaju zadaću pomagati hrvatskoj vladi u kreiranju i provedbi politike, aktivnosti i programa u odnosu na Hrvate izvan Republike Hrvatske. Zastupljenost Hrvata izvan Republike Hrvatske u Savjetu Vlade Republike Hrvatske određena je sukladno brojnosti i značenju Hrvata u danoj državi, aktivnosti i povezanosti zajednice s Republikom Hrvatskom, te radu na postizanju ugleda i interesa Republike Hrvatske. Tako bosansko-hercegovački Hrvati imaju 9, hrvatska manjina u europskim i susjednim zemljama 17, a hrvatsko iseljenništvo 29 predstavnika.

SELURINCE – Hrvatska samouprava toga grada poziva sve zainteresirane na Adventski koncert, 11. prosinca, s početkom u 16.30 paljenjem adventskih svijeća na otvorenome u Eszterházyjevoj ulici. Zatim u gradskoj športskoj dvorani u Ulici Ifjúság, s početkom u 17 sati počinje Adventski koncert na kojem sudjeluju pečuški KUD Baranja i Tamburaški orkestar Hrvatske škole „Miroslav Krleža“. Organizatori svakoga rado očekuju. Ulaz je slobodan.

BUDIMPEŠTA – Ferencvároška Hrvatska samouprava priređuje Božićnu svečanost, 13. prosinca 2016. u prostorijama Općeprosvjetnoga središta (Budimpešta IX., Hallerova 27). U 16 sati otvara se izložba radova hrvatskoga kružoka crtanja, koju otvara Tibor Sennyey-Weiner. Potom je u kazališnoj dvorani kulturni program uza sudjelovanje draškovečke, fičehaske i keresturske kulturne skupine.

POZIVNICA

Hrvatska samouprava Salante i KUD Tanac srdačno Vas poziva na predstavljanje knjige

BARANJSKE HRVATSKE NOŠNJE - BOŠNJACI

Mjesto: Dom kulture (SZIKSZT), Salanta
Datum: 10.12.2016. 18:00 sati

Nakon predstavljanja pogledajte božićni program KUD-a Tanac s početkom u 19:00 sati
Nastupaju: Tanac, Veterani i dječja grupa Pačići

Hrvatska izvorna folklorna skupina
i Hrvatska samouprava Budimpešte srdačno

Vas pozivaju na

Gala program prigodom 20. obljetnice postojanja skupine,

koji će biti 17. prosinca 2016. (subota) s početkom u 19 sati,
u palači Duna (Budimpešta V. okrug, Ulica Zrínyi 5).

PROGRAM

Splitski, bunjevački, zalski i šokački plesovi
Glazbeni blok Tamburaškog orkestra Prekovic iz Tukulje

Koreograf: *Teodora Išpanović*
Voditelj orkestra: *István Ágics*

Ulaz je besplatan, dolazak molimo potvrdite
na e-mail: horvathagyomanyorzo@gmail.com

SUMARTON – Kulturno-umjetničko društvo Sumarton ove godine obilježava 20. obljetnicu postojanja. U povodu obljetnice, 10. prosinca u domu kulture organizira program na kojem će nastupati razne sekcije Društva, na proslavu su pozvani i bivši i sadašnji članovi Društva.

PEČUH – Hrvatski klub Augusta Šenoe organizira posjet Hrvatskomu narodnom kazalištu u Osijeku 12. studenoga 2016. godine. Prijavljene vodi na dramsku predstavu Vitez slavonske ravni po romanu Marije Jurić Zagorke, u režiji Dražena Ferenčića. Kazališni autobus kreće iz Pečuha u 17.00 sati ispred kule Barbakan. Predstava počinje u 20 sati.

UDVAR – Hrvatska narodnosna samouprava organizira gostovanje predstave pečuskoga Hrvatskog kazališta Porođenje. Predstava će se održati u udvarskoj katoličkoj crkvi u nedjelju, 11. prosinca 2016. godine, s početkom u 15 sati.

EBERAVA – Hrvatsko kulturno društvo u Gradišću poziva Vas prilikom 450. obljetnice smrti junaka bitke kod Sigeta, Nikole Zrinskoga Sigetskog na otkrivanje spomen-ploče pred dvorcem u Eberavi/Eberau i na svetačnost u Općinski stan 10. decembra, u subotu u 14 uri. Priredba se organizira u suradnji s Veleposlanstvom Ugarske, Veleposlanstvom Republike Hrvatske i Gradišćansko-ugarskim kulturnim društvom. Mjesto sastanka je kod crkve na Glavnom trgu u 13.45 uri.

BUDIMPEŠTA – Sjednica Skupštine Hrvatske državne samouprave bit će **17. prosinca 2016. godine u 11 sati u Uredu Hrvatske državne samouprave** (Budimpešta, Ulica Lajosa Bíróa 24). Za sastanak se predlaže ovaj dnevni red:

- 1) Predsjednikovo izvješće o radu između dviju sjednica Skupštine, izvješće o izvršenju odluka kojima je rok istekao, izvješće o odlukama za koje je bio ovlašten predsjednik – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 2) Rasprava o djelovanju i budućnosti Hrvatskog obrazovnog centra u Sambotelu – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 3) Izmjene i dopune HDS-ova proračuna, ureda i ustanova za 2016. godinu – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 4) Donošenje odluke o raspisivanju natječaja za ravnatelja Zavičaja d. o. o.-a – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 5) Donošenje odluke o raspisivanju natječaja za voditelja Hrvatskoga kulturno-prosvjetnog zavoda „Stipan Blažetin“ – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 6) Donošenje odluke o raspisivanju natječaja za voditelja Hrvatskoga kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“ – referent: Ivan Gukan, predsjednik
- 7) Razno.

ŠELJIN – U organizaciji tamošnje Hrvatske samouprave, u subotu, 10. prosinca, postoji mogućnost za izlet na došašće u Zagreb. Autobus kreće iz šeljinske autobusne postaje ujutro u 7.30.

KOLJNOF; OSIJEK – Direktoricu koljnofske Dvojezične škole i čuvarnice „Mihovil Naković“ pred kratkim su poiskali s prošnom za suradnju iz Osijeka. Kako je rekla Agica Sárközi, 14. decembra, u srijedu, čekaju goste u ime uprave Fakulteta za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera, na čelu s dekanom prof. dr. Damirom Matanovićem, prodekanicom za nastavu prof. dr. Vesnicom Mlinarević i prodekanicom za razvojno-stručno djelo prof. dr. sc. Eminom Berbić Kolar. Tema sastanka će biti moguća suradnja kroz različite oblike: početo od praktične nastave za studente Učiteljskoga i Odgojiteljskoga studija kroz jezičnu poveznicu gradišćansko-hrvatskoga govora sve do kulturne i znanstvene suradnje.

OSIJEK – Na trećemu međunarodnom interdisciplinarnome znanstveno-stručnom skupu „Domovinski rat, njegove gospodarske, demografske i socijalne posljedice i perspektive na području hrvatskog istoka“ održanom u Osijeku 2. i 3. studenoga sudjelovao je i Ladislav Heka iz Segedina koji je izlagao na temu: Baranjske izbjeglice u Mađarskoj s posebnim naglaskom na školovanje djece prema hrvatskomu nastavnom programu u školama u Mohaču i Šiklošu.

OSIJEK – Ovaj grad ima 12 gradova prijatelja, među kojima je i Pečuh te budimpeštanski XIII. okrug, dva grada iz Mađarske, čiji su predstavnici 2. prosinca sudjelovali na svečanostima u povodu Dana grada Osijeka. Bila je to prigoda kako bi razmotrili dosadašnju suradnju i osvijestili mogućnosti za buduću. Održan je i gospodarski forum, a u središtu pozornosti bile su upravo teme koje bi povezale gospodarstvenike i tržišta.